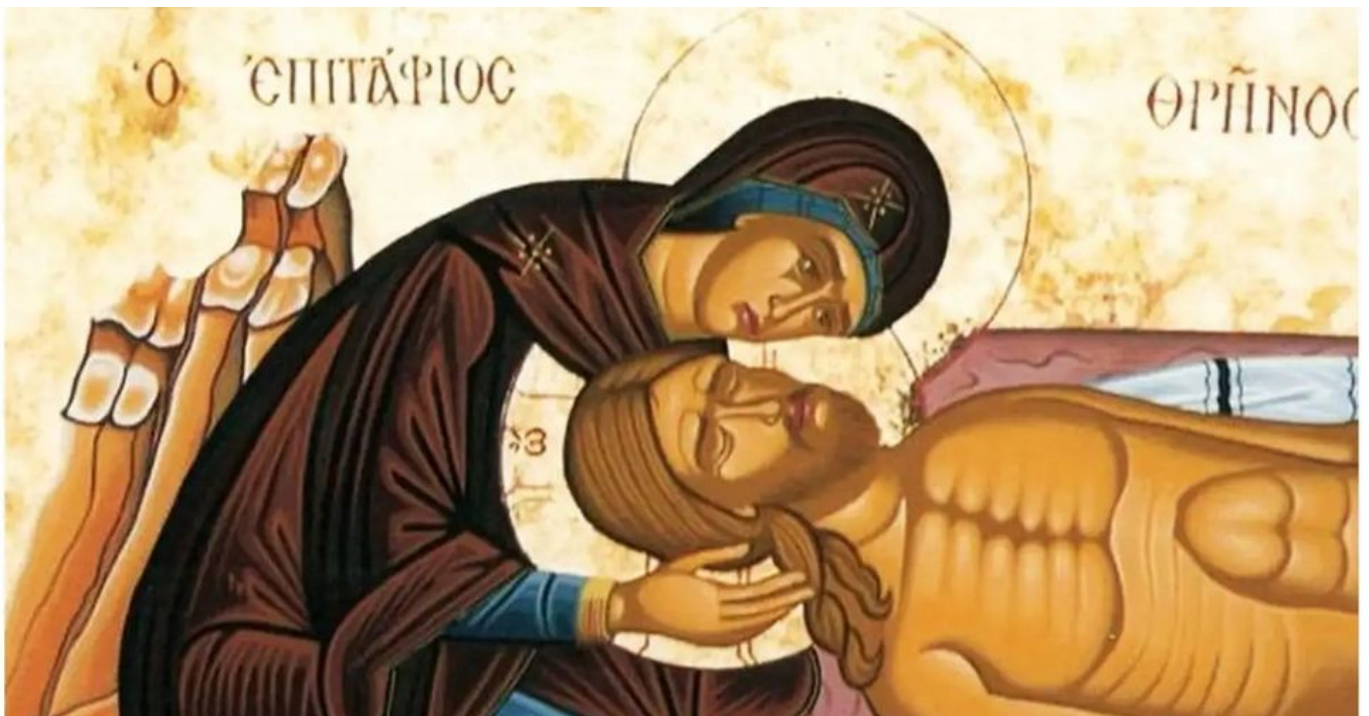
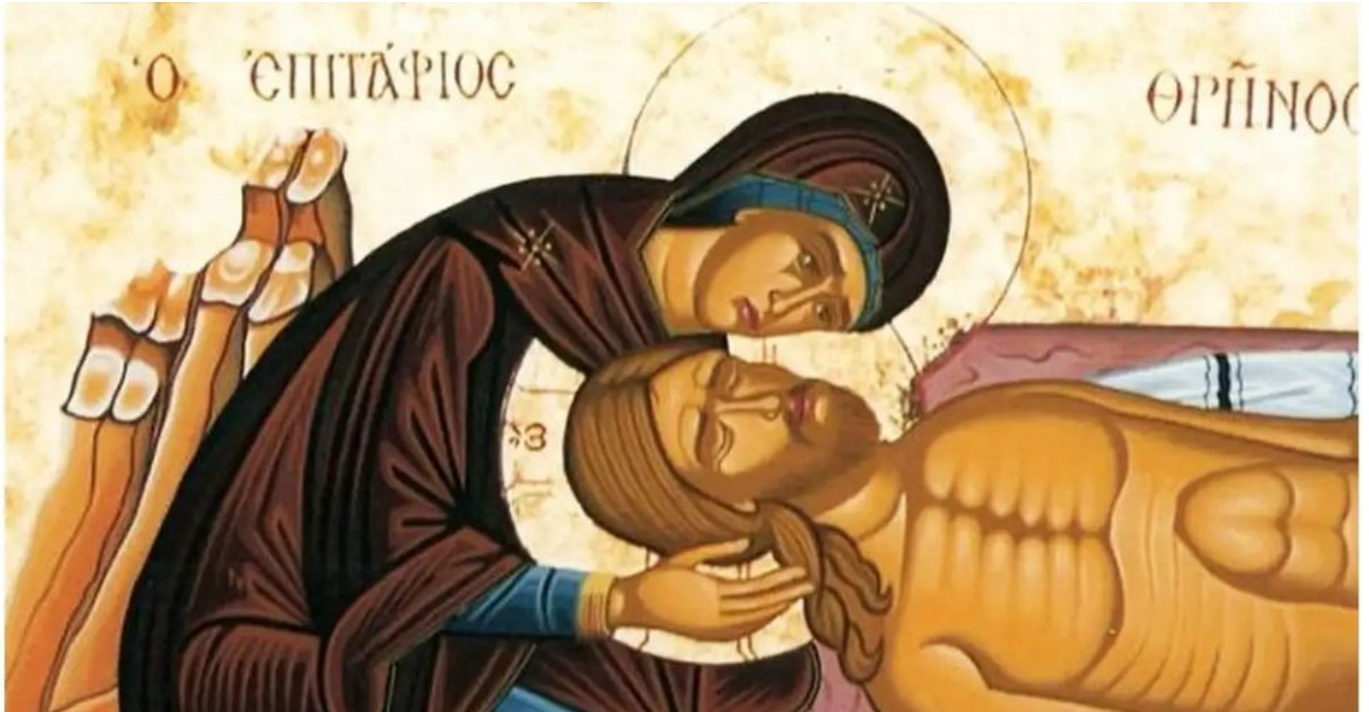

Άργά βαδίζει ο Χριστός (Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς Έπίσκοπος Άχρίδος)

[Αφιέρωμα / Άγιος Ιωσήφ Ησυχαστής αφιέρωμα](#)

Ἡ μητέρα δέν μποροῦσε νά κλάψει: ἡ καταστροφικὴ φρίκη τοῦ θανάτου ἔκανε γυαλὶ τὰ μάτια της καὶ πάγωσε τὴν ψυχὴ της. Μπροστὰ της ὑπῆρχε ἕνα ἀνατριχιαστικὸ μυστήριο. Μιά ζωὴ εἶχε γίνει κάρβουνο καὶ πηλός. Ἀπὸ ἀνθρώπινο

πλάσμα, πού κάποτε ἦταν σύνθετο μέρος τοῦ σώματός της καὶ τῆς ψυχῆς της, ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο πού τὴν ἀποκαλοῦσε μάνα, πού κουβαλοῦσε τὸ ὄπλο καὶ μαχόταν στὶς μάχες, φάνηκε μπροστὰ στὰ μάτια της μιά χοϊκή, ἄμορφη μάζα, πού ἀνακατευόταν μὲ τὸ χῶμα – μιά ἀνενεργή χωμάτινη μάζα, πού δέν αἰσθανόταν πιὰ συγγένεια μὲ κανέναν ἐκτὸς ἀπὸ τὸ χῶμα. [\(περισσότερα...\)](#)